

ಬೆಂಗಳೂರು ಮಂಜು ಮನೆ.

ಈಗಿನ ಜನರನ್ನು ಮರುಳು ಮಾಡಿರೋದು ಇದು (ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ತೋರಿಸಿ), ಮ್ಯಾಜಿಕ್ ಮಾಡಿದೆ. ಹೋ, ನಾವು ಹೇಳಿ ಬಿಡೋದೆ. ಎಲ್ಲರೂ ದುಡಿದರೆ ಸರ್ಕಾರ ಬೇಕಾ ನಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿಕ್ಕೆ. ಸರ್ಕಾರವೇ ಬೇಡ. ಮಿಲಿಟ್ರಿ ಬೇಕ. ಉಹ್ಲಾಂ.

ಅಜ್ಜ - ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿದ್ದಾರಂತೆ.

ರಾಧ - ಡೆಲ್ಲಿಯಿಂದ ಬಂದಿದ್ದಾರಂತೆ.

ಬಂದವರು - ಇವಳು ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ. ಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಮೇ ಅಥವಾ ಜೂನ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೆರಿಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ಆಶೀರ್ವಾದ ಬೇಕು.

ಅಜ್ಜ - ಎಲ್ಲಾ ಪರಮಾತ್ಮನ ಕೈಯಲ್ಲುಂಟಪ್ಪ. ಎಲ್ಲಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗುತ್ತೆ. ಏನು. ಎಲ್ಲ ಅವನಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿಯಪ್ಪ. ಆಂ. ಈಗ ಇವರು ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ.

ಮಂಜು - ವಿಜಯನಗರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮದೊಂದು ಮನೆಯಿದಿಯಲ್ಲ ಅಜ್ಜ, ಅಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ.

ಬಂದವರು - ಆಧ್ಯಾತ್ಮದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯುವುದು ಹೇಗಜ್ಜ.

ಅಜ್ಜ - ಅದೇ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿರಾ ಈಗ.

ಬಂದವರು - ಪೂಜೆಯೆಲ್ಲ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೀವಿ. ಆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಬೇಕು ಅನ್ನುವ ಇಚ್ಛೆ ಇದೆ.

ಅಜ್ಜ - ಅದನ್ನೇ ಮುಂದುವರೆಸಿ.

ಬಂದವರು - ನಮ್ಮ ಜಾಗ ನಿಮ್ಮ ಪಾದದಲ್ಲಿ ಇದೆ ಅಜ್ಜ.

ಅಜ್ಜ - ಎಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸ. ಎಲ್ಲ ಅವನಲ್ಲಿ. ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸ ಎಷ್ಟಿದೆಯೋ ಅದಕ್ಕನುಸರಿಸಿ ಹೋಕ್ತದೆ.

ಬಂದವರು - ನಮ್ಮನೆಗೆ ಒಮ್ಮೆ ಬಂದ್ರೆ ನಮಗೆ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷ ಆಕ್ತದೆ.

ಅಜ್ಜ - ಆ ಮನೆ ಬೇರೆ ಇದು ಬೇರೆಯಾ. ಅದೂ ನಿಮ್ಮದೇ, ಇದೂ ನಿಮ್ಮದೆ. ನಾವು ಎಲ್ಲಿ ಕಾಣ್ತದೋ, ಎಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡ್ತದೋ, ಎಲ್ಲಿ ಇರ್ತದೋ ಅದೇ ಮನೆ ಅಲ್ವಾ.

ಬಂದವರು - ಅಜ್ಜ, ನೀವು ಡೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗ್ಗಿಕ್ಕುಂಟ.

ಅಜ್ಜ - ಕೈ ಮೇಲೆ ಮಾಡಿ. ಎಲ್ಲ ಅವನಿಗೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು. ಹೋಗಬಹುದು.

ಬಂದವರು - ಡೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದ್ರೆ ಎಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ.

ಮಂಜು - ಅದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಅಡ್ಡಸ್ಸು, ಫೋನ್ ನಂಬರು ಕೊಟ್ಟಿರಿ.

ಬಂದವರು - ಕೊಡುತ್ತೇವೆ.

ಅಜ್ಜ - ಡೆಲ್ಲಿ ಅಡ್ರೆಸ್ ಕೊಡಿ. ಓಡಿ ಹೇಳು.

ರಾಮಭದ್ರ - ಇವರ ಹೆಸರು ವಿಕಾಸ್ ಬನ್ಸವಾಲ್. ಹೆಂಡತಿ ಹೆಸರು ಶೃತಿ ಬನ್ಸವಾಲ್. ತಂದೆ ಹೆಸರು ಡಾ| ಎಸ್. ಸಿ. ಗುಪ್ತ. ಮತ್ತೆ ಫೋನ್ ನಂಬರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಬಂದವರು - ಡೆಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಎಲ್ಲಿರಬೇಕು ಅಂತ ನಿರ್ಧಾರ ಆಗಿರದೇ ಇದ್ದರೆ ನೀವು ನಮ್ಮ ಮನೆಗೇ ಬಂದು ಇರಬಹುದಜ್ಜ.

ಅಜ್ಜ - ಹೋಗುವ ಸಂದರ್ಭ ಇತ್ತು. ಅದಿನ್ನೂ ಫಿಕ್ಸ್ ಆಗಿಲ್ಲ.

ಬಂದವರು - ನಾವು ಈಗ ಡೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಕ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ.

ಅಜ್ಜ - ಬಹಳ ಸೆಖೆ ಅಲ್ಲಾ ಈಗ ಡೆಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ.

ಬಂದವರು - ನೀವು ಯಾವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೊರಟಿದ್ದೀರ ಡೆಲ್ಲಿಗೆ. ಆದ್ರೆ ನೀವು ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಹೊರಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರ.

ಅಜ್ಜ - ಹೊರಡಲಿಲ್ಲ. ಹೊರಡಬೇಕಷ್ಟೇ. ಒಬ್ಬ ಹೋಗಿದ್ದಾನೆ ಡೆಲ್ಲಿಗೆ. ಈಗ ಅವ ಬಂದಮೇಲೆ ಗೊತ್ತಾದೀತಷ್ಟೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಗಳು. ಏನೂ ಒಂದು ಕೆಲಸದ ಮೇಲೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಈಗ ಬರುವಾಗ ಗೊತ್ತಾದೀತು. ಅವರು ಹೋದ ಕೆಲಸ ಆಯ್ತು ಅಂತೇಳಿ ಆದ್ರೆ ನಾವು ಹೋಗ್ಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಅವರೇ ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಒಂದು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದ್ರೆ ನಾವು ಹೋಗ್ಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲವಾದ್ರೆ ಮುಂದೆ ನೋಡಬೇಕು.

ಬಂದವರು - ಒಬ್ಬ ಗುರು ಇದ್ರೆ ಈ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವುದು ಸುಲಭ ಅಲ್ಲಾ ಅಜ್ಜ.

ಅಜ್ಜ - ಅವ (ಗುರು) ಮೊದಲೇ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಕ್ತಾ ಹೋಕ್ತಾ ಮುಂದೆ ಸಿಕ್ತಾನೆ. ನೀವು ಇನ್ನೊಂದು ಊರಿಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ನಿಮಗೆ ವಾಹನ ಬೇಕಂತಾದ್ರೆ ನೀವು ವಾಹನ ಇರುವಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ವಾಹನ ಸಿಕ್ತದೆ. ನೀವು ಇದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ವಾಹನ ಬರೋದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಟು ರಸ್ತೆಯವರೆಗೆ ಬರಬೇಕು ಅಲ್ಲಾ. ಹಾಗೆ ಇವ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೋದ್ರೆ, ಅವ ಅಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ತಾನೆ. ಇವ ಹುಡುಕ್ಕಿಕ್ಕೆ ತಯಾರು ಬೇಕಲ್ಲ. ನಿಮಗೆ ಹಸಿವೆ ಆಗ್ಬೇಕು. ಆವಾಗ ಊಟ ಒಬ್ಬ ಕೊಡ್ತಾನೆ. ನಿಮಗೆ ಹಸಿವೆಯೇ ಆಗ್ಬದ್ರೆ ಆಗ ಅವ ಊಟ ತಂದು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿ ಕೊಡ್ತಾನಾ. ಇಲ್ಲ. ನಿಮಗೆ ಹಸಿವೆ ಆಗ್ಲಿ. ಆಗ ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಕ್ತದೆ, ಹೋ ಇವನಿಗೆ ಹಸಿವೆ ಆಗಿದೆ ಅಂತೇಳಿ. ಹಾಗೆ ನಾವು ಕೇಳುವುದಲ್ಲ. ಇವನಿಗೇ ಕಾಣಬೇಕು ಅದು. ಅವ ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚುತ್ತಾನೆ. [ಅಜ್ಜ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಬಾಳೆ ಹಣ್ಣನ್ನು ಆ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾ], ನೋಡಿ ಸಮಯ ಒದಗಿ ಬರುವುದು ಅಂದ್ರೆ ಹೀಗೆ. ಅಲ್ಲಾ. ಯಾವುದು ಯಾವುದು ಬೇಕೋ ಅದದು ಆಯಾ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಒದಗಿ ಬರ್ದದೆ ಅಂತ ಹೆಳೋದು ನಾವು. ಆಗ ಯಾರೋ ಬಂದ್ರಲ್ಲ. ಅವರು ಈ ಬಾಳೆ ಹಣ್ಣನ್ನು ತಂದ್ರು. ಅದನ್ನ ಯಾರಿಗಾದ್ರೂ ಕೊಡಬೇಕು ಅಂತ ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡಿತ್ತು ನಾವು. ನೋಡಿ ಈಗ ಒದಗಿ ಬಂತು. ಹ. ಹ. ಹ.

ಬಂದವರು - ನಾವು ಒಂದು ಆಸನ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡ್ತೇವೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವಾಗ ಈ ಕಾಲುಗಳು ತುಂಬಾ ಜೊಮ್ಮು ಹಿಡಿಯುತ್ತವೆ. ಆಗ ನಾನು ಎಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದುಬಿಡುತ್ತೇನೋ ಅಂತ ಹೆದರಿಕೆ ಆಕ್ತದೆ. ಒಂದು ಸಲ (ಹಣೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ) ಇಲ್ಲಿತನಕ ಧ್ಯಾನ ಹೋಗಿತ್ತು. ತಕ್ಷಣ ಅದು ಕೆಳಗೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿತು. ಪ್ರಶ್ನೆ ಏನಂದ್ರೆ ಆ ಆಸನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರೆ ಏನಾಕ್ತದೆ ಅಂತ. ಆದ್ರೆ ಆ ಧ್ಯಾನದ ಅನುಭವ ಒಳ್ಳೆಯದುಂಟು.

ಅಜ್ಜ - ಯಾವುದು.

ಬಂದವರು - ಆ ತಲೆ ತನಕ ಹೋಗಿದ್ದು.

ಅಜ್ಜ - ಯಾವುದು ತಲೆ ತನಕ ಹೋಗಿದ್ದು.

ಬಂದವರು - ಆಗ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜಡ ಆಗಿ ಬಿಡುತ್ತೆ. ಮೈ ಮೇಲೆ ಇರುವೆ ಓಡಾಡಿದ್ರೂ ಗೊತ್ತಾಗದ ಹಾಗೆ ಆಯ್ತು. ಆ ಅನುಭವ ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅನ್ನಿಸಿತು.

ಅಜ್ಜ - ಅದು ಎಷ್ಟು ಸಮಯದ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಬಂದದ್ದು. ಸಡನ್ ಬಂದದ್ದ ಅಥವಾ . . .

ಬಂದವರು - ಸಡನ್ ಬಂದದ್ದು. ನಾನು ಶುರು ಮಾಡಿ ಹದಿನೈದು ದಿವಸವೇ ಆಗಿದ್ದು.

ಅಜ್ಜ - ಸಡನ್ನಾಗಿ ಬಂದು, ಸಡನ್ನಾಗಿ ಹೋಯ್ತು. ಅದು ಇವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯ್ತು. ಇದೆಲ್ಲ ಮನಸ್ಸಿನ ಆರ್ಭಟ. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯ್ತು ಇದು. ನಿಮಗಾಗಿ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿ ಅನುಭವ ಆದ್ರೆ ಹಾಗೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ವಾಪಸ್ಸು ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಾ. ಅದು ಮನಸ್ಸು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡದ್ದು.

ಬಂದವರು - ದೇಹ ಜಡ ಆಗ್ತಾ ಇದೆ ಅನ್ನುವ ಅನುಭವ ಆಗಿತ್ತು. ಹಣೆಯವರೆಗೆ ಬರುತ್ತೆ ಅದು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಹೋಗೋದಿಲ್ಲ.

ಅಜ್ಜ - ಅದು ಯಾಕೆ ಮುಂದುವರಿಸಿಲ್ಲ ಆಮೇಲೆ.

ಬಂದವರು - ಸಮಯ ಸಿಕ್ತಾ ಇಲ್ಲ.

ಅಜ್ಜ - ಯಾಕೆ ಸಮಯ ಸಿಕ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಭರವಸೆ ಉಂಟಾ? ಆಂ. ಸಮಯ ಸಿಕ್ಕೋದಿಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳೋದನ್ನ ನಾವು ಒಪ್ಪೋದಿಲ್ಲ. ಸಮಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋವೆ. ಬಾಕಿ ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸಮಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ, ಇದೂ ಒಂದು ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಅಂತ ಆದ್ರೆ ನಾವು ಸಮಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋವೆ.

ಬಂದವರು - ನಾನು ಸರಿಯಾದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಕ್ತಾ ಇದ್ದೀನಾ ಅಂತ . . . ತಿಳಿಬೇಕು.

ಅಜ್ಜ - ಅದನ್ನ ಯಾರಿಂದ ನೀವು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ್ದು. ಹಾಗೆ ಕೂತುಕೊಳ್ಳೋದು ಎಲ್ಲಾ.

ಬಂದವರು - ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ಬಂದು ಯೋಗಾಸನ ಎಲ್ಲ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟರು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ಕೊಟ್ಟದ್ದು ಪದ್ಮಾಸನದಲ್ಲಿ ಕೂತುಕೊಂಡು ಮಾಡಬೇಕು ಅಂತ.

ಅಜ್ಜ - ಇದೆಲ್ಲ ಹಾಗಾದ್ರೆ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದು. ಆತ್ಮ ವಿಚಾರಕ್ಕೂ ಇದಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದ್ರೆ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸ ಅದೂ ಇದೂ ಎಲ್ಲ ಮಾಡ್ತಾರೆ. ಆದ್ರೆ ಅವರಿಗೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮದ ಗಂಧ ಗಾಳಿ ಗೊತ್ತಿರೋದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಇದನ್ನೇ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸವನ್ನೇ ಆಧ್ಯಾತ್ಮ ಅಂತೆಲ್ಲೆ ತಿಳಿಯೋದಿಲ್ಲ. ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕ್ರಮಗಳುಂಟು. ಇದಕ್ಕೂ ಅದಕ್ಕೂ ಸ್ವಲ್ಪ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಉಂಟು. ಆದ್ರೆ ಇದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಅಂದ್ರೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯತೆ ಉಂಟು. ಆದ್ರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಇದು ಬೇಕು ಅಂತೆಲ್ಲೆ ಇಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೆ.

ಬಂದವರು - ನಾನು ಯೋಗಾಸನದ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ.

ಅಜ್ಜ - ಮತ್ತೆ ಯಾವುದರ ಮೇಲೆ.

ಬಂದವರು - ಒಂದು ಆಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು, ಒಂದು ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸನ್ನ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತ ಮಾಡೋದು.

ಅಜ್ಜ - ಅದು ಯಾವ ವಿಷಯ, ಹೇಳ್ತೀಯಾ.

ಬಂದವರು - ಆ ಜಡ ಆಕ್ತಾ ಇತ್ತಲ್ಲ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು.

ಅಜ್ಜ - ಅಂದ್ರೆ ಅರ್ಥ ಆಗಿಲ್ಲ.

ಬಂದವರು - ಆ ಆಸನದಲ್ಲಿ ಕೂತಾಗ ದೇಹವೆಲ್ಲಾ ಜಡ ಆಕ್ತಾ ಬರುತ್ತಾಲ್ಲ. ಆಗ ಆ ಜಡ ಆಗುವುದರ ಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸನ್ನ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸೋದು.

ಅಜ್ಜ - ಜಡ ಆಕ್ತಾ ಬರುವುದು ಹೇಗದು.

ಬಂದವರು - ಅದು ಹಾಗೆ ಆಕ್ತದೆ.

ಅಜ್ಜ - ಇಲ್ಲಪ್ಪಾ, ಒಂದು ವೇಳೆ ಅಂಥಾ ಅನುಭವ ಇದೆ ಅಂತೆಲ್ಲೆ ಆದ್ರೆ ಅದನ್ನೇ ಮುಂದುವರಿಸಿಬಿಡಿ. ಅಷ್ಟೇ. ಅಂಥಾ ಅನುಭವ ಉಂಟು ಅನ್ನೋದು ನಿಜ ಅಂತೆಲ್ಲೆ ಆದ್ರೆ ಅದನ್ನೇ ಮುಂದುವರೆಸ್ಲಿ. ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಬಿಡೋದು ಬೇಡ. ಟೈಂ ಸಿಕ್ಕೇ ಸಿಕ್ತದೆ. ಯಾವುದು, ಬೆಳಗ್ಗೆ ಅಥವಾ ಸಾಯಂಕಾಲ ಒಂದು ಅರ್ಧಗಂಟೆ ಟೈಂ ಸಿಕ್ಕೋದಿಲ್ಲಾ, ಟೈಂ ಸಿಕ್ತದೆ.

ಬಂದವರ ಹೆಂಡತಿ - ಸಾಧನೆಯ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ಹೇಗೆ ಹೋಗೋದು.

ಅಜ್ಜ - ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಹೇಳ್ಕೊಳ್ಳೆ ಸಮಯ ಬೇಕಪ್ಪ. ಕೂಡ್ಲೆ ಕೂಡ್ಲೆ ಹೇಳ್ಕೊಳ್ಳೋಲ್ಲ. ಅದು ಬೇಕೂಂತೆಲ್ಲೆ ಆದ್ರೆ ಎರಡು ಗಂಟೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಕೂತ್ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹಾಗೆಲ್ಲ ಉಂಟು. ಎರಡು ಗಂಟೆ ಮೌನದಿಂದ ಕೂತ್ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆಮೇಲೆ ಸಂಭಾಷಣೆಗೆ ಪ್ರಾರಂಭ. ಕೂಡ್ಲೆ ಕೂಡ್ಲೆ ಹೇಳ್ಕೊಳ್ಳೋದಿಲ್ಲ. ಕೂಡ್ಲೆ ಕೂಡ್ಲೆ ಹೇಳೋದಾದ್ರೆ ಮಾರಾಟದ ವಸ್ತು ಆಯ್ತು ಅದು. ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದು. ಅಂತು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ್ರೆ ಇವರಿಗೆ ಮುಂದೆ ಒಳ್ಳೆ ಛಾನ್ಸು ಕಾಣ್ತದೆ. ಈ ಆಸನ ಅದು ಇದು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಲ್ಲ. ಮನಸ್ಸೇ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ. ಗೊತ್ತಾಯ್ತಲ್ಲ. ಆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವವರಿಗೆ ಅವರು ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡ್ಲಿಲ್ಲ. ಯಾವುದು ಈ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸ ಎಲ್ಲ ಮಾಡ್ಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಆಮೇಲೆ ತನ್ನಿಂದ ತಾನೆ ಬಂತು ಅವರಿಗೆ. ಇವನು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ವ್ಯಾಯಾಮ ಕೊಡಬೇಕಷ್ಟೆ. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಒಂದು ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಬೇಕು. ಅಷ್ಟೆ ಇರೋದು. ಕೆಲವು ಜನರಿಗೆ ಆಸನದಲ್ಲಿ ಕೂತ್ರೆ ಅದು ಇದು ಎಲ್ಲ ನೋವು, ಕಾಲೆಲ್ಲ ನೋವು ಬತ್ತದೆ. ಯಾಕಾಗಿ ಕೂತ್ಕೊಳ್ಳದು. ಬರೀ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ತರುವಂಥಾದ್ದು. ಅದಕ್ಕೆ ನಾವು ಹೇಳೋದು ವ್ಯಾವಹಾರಿಕವೇ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ಅಂತೆಲ್ಲೆ. ಹಾಗಾದ್ರೆ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಅಲ್ಲಿ ನೋಡಿ, ಆ ಮನಸ್ಸಿನ ನಿಯಂತ್ರಣ ಬರಬೇಕು. ಯಾವು ಕೆಲಸದಲ್ಲಿದ್ದ್ರೂ ಮಾಡ್ಬಹುದು. ಯೋಗಾಸನದಿಂದ ದೇಹ ಒಳ್ಳೆದಾಕ್ತದೆ. ಆಂ. ಮನಸ್ಸು ಸ್ವಲ್ಪ ವೀಕ್ ಇದ್ದವರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಲ ಬರ್ತದೆ. ಅಷ್ಟೇ. ನಾಮಸ್ಮರಣೆಗೆ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದಾರೋ.

ಬಂದವರು - ಓಂ ನಮಃ ಶಿವಾಯ ಮಂತ್ರವನ್ನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಹೊತ್ತು ಮಾತ್ರ ಹೇಳ್ತೀನೆ.

ಅಜ್ಜ - ಹೇಳುವಾಗ ಮನಸ್ಸು ಹೇಗಿರ್ತದೆ.

ಬಂದವರು - ಒಂದು ಕಾಲಿನ ಮೇಲೆ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಶಿವನ ರೂಪವನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಓಂ ನಮಃ ಶಿವಾಯ ಅಂತ ಹೇಳ್ತೀನೆ.

ಅಜ್ಜ - ಯಾವಾಗ.

ಬಂದವರು - ಬೆಳಗ್ಗೆ ಹೊತ್ತು ಪ್ರತಿ ನಿತ್ಯ.

ಅಜ್ಜ - ಅದೇನು ಹಟ ಸಾಧನೆಯ ಅಂತ ಕಾಣ್ತದೆ. ನಮ್ಮದೆಲ್ಲ ಉದ್ದಿಶ್ಯರಹಿತವಾದದ್ದಾಗಬೇಕು. ಉದ್ದಿಶ್ಯ ಸ್ವಾರ್ಥ ಇರಬಾರದು. ಹಾಗೇನಾದ್ರೂ ಉದ್ದಿಶ್ಯ ಉಂಟಾ, ಉಂಟಾ ನಿಮಗೆ. ಅಥವಾ ಮೋಕ್ಷ ಸಿಕ್ಕಬೇಕು ಅನ್ನುವ ಉದ್ದಿಶ್ಯವ?

ಬಂದವರು - ನಮ್ಮ ಗುರುಗಳು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿಸಿದ್ದಾರೆ ನನ್ನ ಹತ್ರ. ಹಾಗಾಗಿ ನಾನು ಮಾಡ್ತೇನೆ.

ಅಜ್ಜ - ಆ ಗುರುಗಳು ಇನ್ನೂ ಇದ್ದಾರಾ.

ಬಂದವರು - ಹೌದು ಇದ್ದಾರೆ.

ಅಜ್ಜ - ಏನು ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ತಾರೆ ಅವರು. ಏನು ವಿಚಾರದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ.

ಬಂದವರು - ಅವರು ಟೈಲರ್ ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ತಾರೆ.

ಅಜ್ಜ - ಅಲ್ಲ ಅದು ಯಾವ ಕೆಲಸ ಬೇಕಾದ್ರೂ ಆಗ್ಲಿ. ನೀವು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅವರು ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದ, ಅಥವಾ.

ಬಂದವರು - ನಾವು ಕೇಳಿದ್ದಿ.

ಅಜ್ಜ - ಕೇಳುವಾಗ ಯಾವು ಉದ್ದಿಶ್ಯ ಇತ್ತು. ಯಾವು ಉದ್ದಿಶ್ಯದ ಮೇಲೆ ಕೇಳಿದ್ದು.

ಬಂದವರು - 'ನಿಮ್ಮ ಆಶೀರ್ವಾದ ಬೇಕು' ಅಂತ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಹೋದೆ. ಆಗ ಅವರು ಹೀಗೆ ಮಾಡು ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದು. ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬರುವ ಮೊದಲು ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಹೋದೆ. ಆಗ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದು.

ಅಜ್ಜ - ಅವರ ಆಶೀರ್ವಾದದ ಮೇಲೆ ನಿಮಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಉಂಟಾ? ನಂಬಿಕೆ ಉಂಟು ಅಂತ ಹೇಳಿಯಾದ್ರೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಲಿ. ಬಿಡೋದು ಬೇಡ. ನಂಬಿಕೆ ಇದ್ರೆ ಅದನ್ನೇ ಮುಂದುವರೆಸಲಿ. ಅದನ್ನೇ ಕೇಳುವುದೇ ಬೇಡ. ಕೇಳುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಇಲ್ಲ.

ಬಂದವರು - ನೂರಕ್ಕ ನೂರು ನಂಬಿಕೆ ಉಂಟು.

ಅಜ್ಜ - ಹಾಗಾದ್ರೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುವ ಅಗತ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಅದನ್ನೇ ಮುಂದುವರಿಸಿ ಹೋಗಲಿ. ಮುಂದೆ ಅಲ್ಲಿ ಸಂಶಯ ಬರಿಗೆ ಕೂಡದು. ಮುಂದುವರಿಯುವುದೋಂದೇ ಕೆಲಸ. ಶರಣಾಗತಿ ಅಂದ್ರೆ ಎಲ್ಲ ಅರ್ಪಣೆ. ಯಾವುದೂ ಸಾಧನೆ, ಗೀದನೆ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಯಾವ ಸಾಧನೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ಕಾಲಿನ ಮೇಲೆ ನಿಂತುಕೊಳ್ಳೋದು ಅದು ಇದು ಕೈ ಮುಗಿಯುವುದು ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಬರೀ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಅರ್ಪಣೆ ಮಾಡೋದು ಅಷ್ಟೆ ಇಷ್ಟೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವು ಬಂತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಾರ್ಥ ಇಲ್ಲ. ಉದ್ದಿಶ್ಯ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಅರ್ಪಣೆ. ಮುಗಿತು. ಆಗ್ಲಿ. ನಂಬಿಕೆ ವಿಶ್ವಾಸ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು. ಇದಕ್ಕೆ ಟೈಂ ಸಿಕ್ಕೋದಿಲ್ಲ ಅನ್ನೋದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಇಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಯಾವ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಾಗ್ಲೂ ಅಲ್ಲಿ ಟೈಂ ಉಂಟು ಐದೈದು ನಿಮಿಷ. ಆಗ್ಲಿ. ಹಾಗಾಗಿ ಅದನ್ನೇ ಮುಂದುವರೆಸಿಬಿಡಿ. ನಂಬಿಕೆ, ವಿಶ್ವಾಸ ಅವನ ನೆನಪು ಇದ್ದುಬಿಟ್ಟಿ ಆಯ್ತು. ೨೪ ಗಂಟೆಯೂ ಅವನ ನೆನಪೊಂದೆ. ಅದೇ ಧ್ಯಾನ. ಅಂದರೆ ಅಪನಂಬಿಕೆ, ಸ್ವಾರ್ಥ ಅದೂ ಇದೂ ಅಂತ ಯಾವುದೂ ಬೇಡ. ನಂಬಿಕೆ ಇದ್ದುಬಿಟ್ಟಿ ಆಯ್ತು. ಇಷ್ಟೆ. ಬೇರೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಮೊದಲು ತನ್ನಲ್ಲಿ ತನಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಬೇಕು. ನೋಡಿ, ಈಗ ಹೇಳಿ, ನಾನು ಅಂದ್ರೆ ಯಾರು? ಹೀಗೆಲ್ಲ ಉಂಟು ಅದು. ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಹೋಕ್ತದೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ. ಅಷ್ಟೇ ಸಾಕು. ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ ನಾವು ಮಾಡುವ. ವೇದಮಂತ್ರಘೋಷದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ಮಂತ್ರ ಯಾವುದು. ಅದನ್ನು ಒಂದು ಹದಿನೈದು ನಿಮಿಷ ಮಾಡಿ ವೇಣುಗೋಪಾಲರೆ. ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ್ದು ಯಾವುದು ಅಂತ್ಯೇಳಿ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಉದಕಶಾಂತಿ ಅದು ಇದೂ ಅಂತ್ಯೇಳಿ ತುಂಬಾ ಉಂಟಲ್ಲ. ಅದೆಲ್ಲಾ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು ಉಂಟಲ್ಲ ವೇದ ಮಂತ್ರ ಘೋಷಕ್ಕೆ. ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು ಸಾಮವೇದ ಅಂತ್ಯೇಳಾರೆ ಅಲ್ಲಾ. ಎಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟು ಸಮಷ್ಟಿಯಾಗಿ ಸೇರಿಸಿ ನಮಗೆ ಯಾವುದು ಬೇಕೋ ಅದನ್ನ ಹೇಳಿ. ಆಗ್ಲಿ. ನಿಮಗೆ ಸಂಗೀತ ಬರ್ತದ (ಬಂದವರನ್ನು ನೋಡಿ).

ಬಂದವರು - ಭಜನೆ ಬರತ್ತದೆ. ಶಾಸ್ತ್ರಿಯ ಬರೋದಿಲ್ಲ. ಹೇಳ್ಬೇಕಾ.

ಅಜ್ಜ - ಆಗ್ಲಿ. ಒಂದು ಭಜನೆ ಹೇಳಲಿ. ಮತ್ತೆ ಅವರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟದ್ದು ಹಿಂದಿಯದ್ದು ಹೇಳಿ.

ಬಂದವರು - ಪ್ರಭುಜೀ ತುವಾ ಚಂದನ್ ಹಂ ಪಾಯಿ (ಎಂದು ಹೇಳಿದರು)

ಅಜ್ಜ - ಯಾರು ಯಾವುದರಲ್ಲಿ ಉತ್ತೀರ್ಣರಾಗಿರ್ತಾರೋ ಅವರು ನಮ್ಮ ಎದುರು ಅದನ್ನ ಹೆಳುವಂಥಾದ್ದು. ಸಂಗೀತಗಾರರಿದ್ದರೆ ಅವರಿಂದ ಒಂದು ಸಂಗೀತ ಹೇಳೋದು. ಇನ್ನು ವೇದಮಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಉತ್ತೀರ್ಣರಾದವರಿದ್ದರೆ ಅವರಿಂದ ಒಂದು ಹತ್ತು ನಿಮಿಷ ಅದನ್ನ ಹೇಳಿಸೋದು. ಅಷ್ಟೇ.

ವೇಣುಗೋಪಾಲ್ - ವೇದಘೋಷ ಮಾಡಿದರು.
